

LEO

Ben Weyts ziet eerste vruchten van onderwijs-hervorming

Frieda Brepoels blikt terug op 40 jaar politiek

Theo Francken

‘Activeringsbeleid kan miljarden besparen’

28

‘Elk bestuurslid van
N-VA Tienen is peter of
meter van enkele leden’

Patrick Nijs

6

‘De Brusselse gemeenten
dwingen de verplichte
inburgering niet genoeg af’

Gilles Verstraeten en Annabel Tavernier

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Klaartje Bruyninckx, Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuyne, Jeroen Dujardin, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Ann Van Steenwinkel, Charlotte Vandecruys, Jolien Volders.

Directeur: Piet De Zaeger.
Concept en vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog (cover), ©Andreas Van Esbroeck

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

13

‘Een goede cohesie en sociale mix zijn mij veel waard’

Marc Penxten

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De apps van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 16 juni 2023. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 25 september 2023.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

[fb.com/nieuwvlaamsealliantie](https://www.facebook.com/nieuwvlaamsealliantie) [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘OP 11 JULI STAAN WE STIL BIJ DE KRACHT VAN ONS DEMOCRATISCHE SYSTEEM’

We tellen weer af naar 11 juli, onze Vlaamse feestdag. Een hoogdag waarop in heel Vlaanderen tal van plechtigheden en volksfeesten georganiseerd worden.

11 juli is naar goede traditie ook een moment van reflectie. Een moment om stil te staan bij onze normen en waarden en de kracht van ons democratische systeem. Want dat democratie geen evidentie is, werd het afgelopen jaar pijnlijk zichtbaar in Oekraïne. Door de militaire agressie van Rusland werden we geconfronteerd met een nieuwe realiteit: een oorlog op het Europese vasteland, met verregaande gevolgen op wereldschaal. We kregen te maken met vluchtelingenstromen, oorlogsleed en zelfs kerndreiging. De vredeswens ‘Nooit meer oorlog’, die Vlaanderen zo nauw aan het hart ligt, werd aan diggelen geslagen.

Op het grondgebied van Vlaanderen hebben zich doorheen de eeuwen talloze conflicten afgespeeld. Tijdens de Grote Oorlog vielen 600.000 slachtoffers in Flanders Fields. Het heeft Vlaanderen voorgoed getekend, maar ook gestimuleerd om van dat oorlogsverhaal een universeel vredesverhaal te maken.

In Vlaanderen kunnen mensen ongeacht hun afkomst, levensbeschouwelijke overtuiging of seksuele geaardheid zichzelf zijn en uitkomen voor hun mening. In onze parlementaire democratie krijgt iedereen een stem, kunnen we van mening verschillen en op een respectvolle manier met elkaar in discussie gaan.

Met het oog op de verkiezingen van volgend jaar heeft het Vlaams Parlement de belangrijke taak om jongeren – onder wie velen voor het eerst zullen mogen stemmen – wegwijs te maken in de werking van onze democratie. Het parlement zal daar de komende maanden uitgebreid op inzetten. Want een democratisch Vlaanderen houdt je in stand door elke Vlaming er van jongs af aan van te overtuigen om zijn verantwoordelijkheid op te nemen.

Ik wens u van harte een fijne Vlaamse feestdag.

Liesbeth Homans
Voorzitter Vlaams Parlement

Ben Weyts zet resoluut door met hervorming onderwijs

'ALLE HERVORMINGEN ZULLEN OP TERMIJN LONEN'

Eind mei stelde Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts een pakket maatregelen voor om de administratieve last voor leerkrachten en scholen te verminderen: een oud zeer dat meerdere onderwijsministers voor hem al probeerden aan te pakken. Het is maar een voorbeeld van de vele maatregelen om de onderwijstanker te doen keren. 'Er bestaat helaas geen zilveren kogel die alle problemen met een welgemikt schot uit de wereld helpt.'

De kwaliteit van het Vlaamse onderwijs gaat zienderogen achteruit. Vlaanderen zakt in meerdere internationale rangschikkingen. Ben je nog altijd blij minister van Onderwijs te zijn?

'Je mag je niet wegsteken in moeilijke tijden. Uitgerekend nu vind ik het belangrijker dan ooit om bezig te zijn met ons onderwijs. We hebben in Vlaanderen geen kostbare bodemschaten die we maar uit de grond hoeven te halen: we zijn voor onze welvaart afhankelijk van kwaliteitsvol onderwijs. Er staan al genoeg stuurlui te roepen aan wal. Ik maak liever mijn borst nat.'

'Het is natuurlijk trekken en sleuren. Grote hervormingen roepen vaak grote weerstand op. En veranderingen leveren vaak pas jaren later hun eerste resultaten op. Maar ik ben ervan overtuigd dat al het werk op termijn zal lonen.'

Bijvoorbeeld de invoering van de taalscreening in de derde kleuterklas. Dat was een noodzakelijke ingreep om te vermijden dat nog zoveel kinderen met een taalachterstand starten aan de lagere school. Het echte effect van zo'n ingreep zie je maar met veel vertraging in de internationale ranglijstjes, maar dat maakt het niet minder belangrijk.'

Wanneer gaan we de tanker dan kunnen keren?

'Het kan helaas nog jaren duren en we gaan resoluut moeten doorzetten met ons hervormingsbeleid. Onze onderwijskwaliteit staat al meer dan twintig jaar onder druk en al even lang zijn er alarmsignalen. De barslechte resultaten in internationale onderzoeken zijn lang genegeerd. Er werden uitvluchten gezocht. De problemen werden soms zelfs ontkend. Dat heeft de schade nog vergroot. Er is veel puin om te ruimen.'

'Toch mogen we nooit moedeloos worden. Neem bijvoorbeeld de invoering van de Vlaamse Toetsen: dat is een ingreep die echt een belangrijk verschil gaat maken. Eindelijk zullen we de leerwinst kunnen meten bij al onze leerlingen, die op vier momenten in hun schoolloopbaan allemaal dezelfde toetsen zullen afleggen. Zo zijn we niet langer afhankelijk van de steekproeven van

bijvoorbeeld PISA. We zullen zelf veel beter de vinger aan de pols kunnen houden en sneller weten waar we gericht moeten ingrijpen.'

Conner Rousseau, de voorzitter van Vooruit, breekt een lans voor één vorm van staatsonderwijs voor alle leerlingen, waarbij andere koepels en netten verdwijnen. Een goed idee?

'Eerder een schijnmanoeuvre. De vrijheid van vereniging en de vrijheid van onderwijs zitten stevig gebetonneerd in de Belgische Grondwet. Ik wil die Grondwet natuurlijk ook heel graag openbreken, maar je maakt de mensen

‘De federale regering weigert te helpen om het lerarentekort te bestrijden’

iets wijs als je doet alsof je heel snel of heel eenvoudig tot een fusie van alle scholen in één groot onderwijsnet zal komen.’

‘Je kan fantaseren over staatsonderwijs, maar ik verkies echte realisaties. Waar mogelijk halen we onnodige schotten tussen koepels neer. Bijvoorbeeld bij de

Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB’s) of de gloednieuwe Leersteuncentra zorgen we zonder veel tamtam voor samenwerking tussen instellingen van alle netten en koepels.’

Ondertussen blijft het lerarentekort nijpend. Zijn de vele kleine maatregelen om meer mensen voor de klas te krijgen niet even zoveel druppels op een hete plaat?

‘Er bestaat nu eenmaal geen zilveren kogel die het lerarentekort met een welgemikt schot uit de wereld helpt. Maar het zijn zeker niet alleen kleine ingrepen: er zitten echte kleppers van maatregelen tussen. Denk bijvoorbeeld

aan de invoering van anciënniteit voor zij-instromers, de hervorming van de vaste benoeming en de evaluatieprocedure of de financiële flexibiliteit voor schoolbesturen: allemaal zaken waarover al jaren gesproken wordt, en die nu eindelijk gerealiseerd worden.’

‘We plukken stilaan de eerste vruchten van het beleid. Zo zijn er meer inschrijvingen in de lerarenopleidingen en noteren we een recordaantal zij-instromers. Maar het onderwijs blijft verwikkeld in een hevige concurrentiestrijd met veel andere sectoren. Er is op tal van plaatsen arbeidskrapte. Dat zal niet veranderen zolang de Vivaldi-regering een echt activeringsbeleid in de weg blijft staan. En gesproken over Vivaldi: de federale regering weigert te helpen om het lerarentekort te bestrijden. Flexijobs konden voor de grote personeelstekorten in de zorg, maar niet voor het lerarentekort, ondanks herhaalde smeebedes. En er zijn helaas nog altijd mensen die het lerarenberoep schijnbaar onaantrekkelijk willen maken.’

Over welke mensen heb je het dan?

‘Diegenen die steeds meer maatschappelijke verantwoordelijkheden willen afschuiven op ons onderwijs. Je moet er zelf maar eens op letten: in zowat elk maatschappelijk debat duikt er wel iemand op die verkondigt dat de scholen het moeten oplossen. Als je sommigen laat doen, dan moeten leerkrachten niet alleen lesgevers zijn. Ze moeten ook psycholoog, straathoekwerker, armoedebestrijder, maaltijdbereider, kinderverzorger, verkeersopleider en ga zo maar door zijn. Zo maak je het lerarenberoep niet aantrekkelijker natuurlijk. Voor mij is het duidelijk: leerkrachten moeten vooral ruimte krijgen voor hun echte kerntaak. En dat is lesgeven.’ ■

VLAAMS

BRUSSEL

Annabel Tavernier en Gilles Verstraeten

‘VERPLICHTE INBURGERING IN BRUSSEL KOMT MOEILIK VAN DE GROND’

De verplichte inburgering in Brussel blies op 1 juni haar eerste verjaardagskaarsje uit. Volgens Brussels volksvertegenwoordiger Gilles Verstraeten en Vlaams Parlements lid Annabel Tavernier valt er echter weinig te vieren. Meer dan de helft van de nieuwkomers die onder de verplichting vallen, heeft zich niet aangemeld bij een onthaalbureau. De opvolging door de negentien gemeenten laat te wensen over.

W

aarom valt er zo weinig te vieren op de eerste verjaardag van de verplichte inburgering in Brussel?

Gilles: ‘Volgens de meeste recente cijfers komt de verplichting moeilijk van de grond. Van de 2.414 actieve dossiers van nieuwkomers die een verplichting opgelegd kregen, werden er vier op de tien ingeschreven bij een onthaalbureau. Meer dan de helft van die nieuwkomers deed dat dus niet.’

Annabel: ‘Nieuwkomers hebben de facto acht maanden de tijd om zich tot een onthaalbureau van de Vlaamse dan wel de Franse Gemeenschap te wenden. Tot nu koos ongeveer twintig procent van de nieuwkomers voor een traject in

het Nederlands. De gemeenten moeten nieuwkomers die zich niet inschrijven voor een traject in gebreke stellen en het dossier overmaken aan de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) met het oog op een sanctie.’

Doen de gemeenten dat?

Gilles: ‘Veel te weinig natuurlijk. In het eerste jaar werden slechts tachtig nieuwkomers door hun gemeente in gebreke gesteld. Dat is amper zes procent. Een kanttekening is dat sommige nieuwkomers zich pas recent hebben aangemeld bij hun gemeente en nog tijd hebben. Maar de verplichting wordt dus duidelijk nog niet afgedwongen. Er lopen vandaag ook

slechts achttien sanctieprocedures bij de GGC.’

Annabel: ‘Die aantallen zijn uiterst beperkt. Zeker als je weet dat er in Vlaanderen vorig jaar meer dan tienduizend verplichte trajecten opgelegd werden, meer dan duizend inbreukdossiers opgesteld en vierhonderd boetes uitgedeeld. Gelukkig leggen alle negentien Brusselse gemeenten intussen wel verplichtingen op, wat in november nog niet het geval was.’

Alles staat of valt dus met de medewerking van de gemeenten.

Gilles: ‘Ja, dat kunnen we niet genoeg benadrukken. Heel het systeem, ook qua

‘Het hele systeem staat of valt met de medewerking van de gemeenten’

Vlaams

Federaal

Brussel

Europa

FEDERAAL

N-VA WIL LAGE RENTES OP SPAARBOEKJES AANPAKKEN

Peter De Roover

sancties, staat of valt met hun deelname. Onze Brusselse fractie had al voor de start serieuze bedenkingen over de manier waarop het hele systeem in elkaar zit, met die grote afhankelijkheid van de Brusselse gemeenten. We zijn niet verrast dat sommige gemeenten de verplichting onvoldoende opvolgen. Tegelijkertijd neemt Vlaanderen verschillende initiatieven om nieuwkomers warm te maken en gemeenten te informeren.'

Annabel: 'De Vlaamse Gemeenschap probeert goed werk te leveren op het vlak van werving en het informeren van gemeenten. We willen elke nieuwkomer vastgrijpen en begeleiden naar onze kwaliteitsvolle trajecten. De kennis van het Nederlands in Brussel is belangrijk, zeker op de arbeidsmarkt. Net daarom zetten we daar massaal op in met ons Vlaams onderwijs.'

Brussels inburgeringsminister Alain Maron van Ecolo lijkt inderdaad niet echt bezorgd te zijn over de lage cijfers en het gebrek aan opvolging.

Gilles: 'De verplichte inburgering is vorige legislatuur mede door de N-VA goedgekeurd. Ecolo en Groen waren er het felst tegen gekant. Het is wel ironisch dat Alain Maron destijds het verzet tegen de verplichting leidde en dat beleid nu als minister moet uitvoeren. Als hij zelf niet gelooft in wat hij moet uitvoeren, dan is het niet verbazend dat het slabakt. Vergeet ook niet dat de verplichting al in 2017 gestemd werd en na vijf keer uitstel pas vorig jaar van start ging.'

Annabel: 'Dus ja, absoluut een valse start. Ik moet vaststellen dat je een paard wel naar het water kan leiden, maar dat je het niet kan doen drinken. Het is duidelijk dat het probleem vooral zit bij het opvolgen en sanctioneren. En dat is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Brusselse regering en de gemeenten. ■

De voorbije maanden verhoogde de Europese Centrale Bank (ECB) fors haar rente om de inflatie te bestrijden. Dat leidt tot hogere rentes op leningen zoals die voor woningen, maar niet of amper op spaarboekjes. 'Onaanvaardbaar', vindt Kamerfractievoorzitter Peter De Roover.

'Wie geld opzijzet om later zo veel mogelijk op eigen benen te kunnen staan in plaats van bij de overheid aan te kloppen, ziet zijn zuurverdiende spaargeld wegsmelten. Dat treft dus de meest zorgzamen', zegt Peter. De N-VA stelt daarom voor om het verband tussen de minimumrente op de spaarboekjes en

het ECB-rentetarief dat banken krijgen, te verzekeren.

'Als het verschil bijvoorbeeld twee procent zou bedragen, zouden banken op dit moment een spaarrente van minstens 1,25 procent aanbieden, zowat het dubbele van het gemiddelde rentetarief bij de grootbanken vandaag.' Met het voorstel wil de N-VA ook het risico op een depositovlucht beteugelen. 'Als spaarders in de kou blijven staan, bestaat het gevaar dat zij hun geld massaal verplaatsen, met liquiditeitsproblemen voor de banken tot gevolg. De kritische opmerkingen van de Nationale Bank mogen er niet toe leiden om dan maar niets te doen.'

FEDERAAL

OVERLAST IN ONZE RECREATIEDOMEINEN: 'DE MAAT IS VOL'

Anneleen Van Bossuyt

Koen Metsu

Gauwdiefstal, agressie, overlast op de trein ... De zon schijnt nauwelijks of de media maken al gewag van het ene negatieve bericht over onze recreatiedomeinen na het andere. Kamerleden Koen Metsu en Anneleen Van Bossuyt vinden dat de maat vol is.

In 2020 al pleitte Koen Metsu in een resolutie voor een brede aanpak van overlast in recreatiedomeinen en openluchtzwembaden, onder meer met identiteitscontroles en een nationaal toegangsverbod. Wie het te bont maakt, belandt daarmee op een zwarte lijst en verliest de toegang tot alle recreatiedomeinen in het land. 'De partij van minister

Verlinden (cd&v) keurde die resolutie mee goed maar maakte er nog altijd geen werk van. Onbegrijpelijk', zegt Koen.

De provincies Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant namen het heft in handen met een zwarte lijst voor hun eigen recreatiedomeinen. De Gentse Blaarmeersen vallen echter onder de bevoegdheid van de stad Gent. Anneleen Van Bossuyt pleitte daar in de gemeenteraad opnieuw voor een maximale handhaving van de gedragsregels en de invoering van een zwarte lijst. 'Wie geen respect heeft voor onze normen en waarden, hoort maar een boodschap te krijgen: gedraag je of blijf thuis.'

**'DE OMSLAG NAAR EEN
AUSTRALISCH MIGRATIEBELEID
ZAL ER UITEINDELIJK KOMEN'**

**KAMERLID THEO FRANCKEN NEEMT
ASIEL EN DEFENSIE ONDER DE LOEP**

‘De migratiecijfers zijn dramatisch, het asielbilan is afschuwelijk, het defensiebudget is een schande. En ondertussen proberen populistische partijen de kiezer te verleiden met onhaalbare verkiezingsbeloftes.’ Kamerlid Theo Francken is niet mals voor de regering-De Croo die het land alsmaar dieper de put induwt.

De media berichten er nog amper over, maar toch blijkt migratie nog steeds het belangrijkste thema te zijn voor de Vlaamse kiezer. Verbaast je dat?

‘Nee. De migratiecijfers zijn wat ze zijn: dramatisch. Alleen al vorig jaar kwamen 36.871 mensen op illegale wijze naar België om hier een asielaanvraag in te dienen. De sociale druk die immigratie legt op steden en gemeenten voel je ondertussen over heel Vlaanderen, gaande van dalende onderwijskwaliteit tot langere wachtlijsten voor sociale huisvesting. Het enige dat de federale regering daar tegenover zet, is nóg meer opvang. Ondertussen werd een schrikbarende administratieve achterstand opgebouwd. Asielprocedures duren nu jaren. Dat trekt opportunisten aan die geen kans maken op een erkenning als vluchteling, maar die toch een asielaanvraag indienen om te kunnen genieten van de opvang en de daarbij horende sociale voordelen. Geen wonder dat het draagvlak voor asielopvang dan wegsmelt als sneeuw voor de zon.’

Frustreert je dat, de mismeestering van dit departement?

‘Uiteraard. Ik haalde in 2019 de meeste stemmen van alle Kamerleden. Ik kreeg toen een duidelijk mandaat van de kiezer om verder te doen, maar het werd me niet gegund. Ondertussen werd het harde werk dat ik samen met de administratie en mijn medewerkers verricht had vakkundig verkwanseld. Bij mijn aftreden was de administratieve achterstand die opgebouwd was tijdens de Europese migratiecrisis van 2015 helemaal weggewerkt. Asielzoekers kregen snel duidelijkheid. Dat hield de asielcijfers laag. Ik kon daardoor de

asielopvang met meer dan tienduizend plekken afbouwen. Al dat werk is vandaag naar de vaantjes.’

Ook over de fraude met arbeidsvisa berichten de media merkwaardig weinig.

‘Nochtans is die fraude heel omvangrijk. Bovendien was ze voorspelbaar. Wanneer je arbeidsvisa uitreikt aan Marokkanen, Turken en zelfs Afghanen voor beroepen waarvoor in die landen niet eens een formele opleiding bestaat – denk maar aan stukadoors, chauffeurs en bakkers – is het nogal wies dat malafide circuits ontstaan. Mijn kritiek daarop gaat overigens verder dan louter de fraudekwestie. Het is op zich onzinnig om arbeidsmigranten van buiten de Europese Unie naar Vlaanderen te halen voor jobs die perfect ingevuld kunnen worden door eigen werklozen en leefloners op te leiden. Men herhaalt domweg de fouten van de jaren zestig, alsof er helemaal geen integratieproblematiek bestaat.’

‘Vivaldi schuift het halen van de NAVO-norm naar 2035 en maakt ons land daarmee te schande’

Hoe liggen de migratiekaarten op het Europese vlak, het doorslaggevendste beleidsniveau?

‘Steeds beter. Met Giorgia Meloni hebben we in Italië een taaie tante die beseft dat er pushbackdeals moeten komen met Tunesië en Libië. Daarenboven hebben kiezers in verschillende Europese lidstaten linkse regeringen afgestraft, waaronder regeringen die telkens dwarslagen wanneer het daarover ging in de Europese Raad. Zweden en Finland zijn al gekanteld naar rechts. In Spanje zal dat binnenkort ook gebeuren. Na de Europese verkiezingen volgend jaar zullen we ook een heel ander Europees Parlement hebben. De omslag naar een

Australisch migratiemodel zal er uiteindelijk komen. Daarvan ben ik overtuigd.’

Europa faalde er jammerlijk in om een eendrachtig Europees antwoord te geven op de gijzelaarspolitiek van de Iraanse ayatollahdictatuur. Wij waren met Olivier Vandecasteele lang niet de enige Europese lidstaat die zo gehanteerd werd.

‘Dat klopt. Elke lidstaat moest zijn eigen gijzelaarsdiplomatie voeren, wat uiteraard in de kaart van het Iraanse regime speelt. Een verenigd Europees antwoord, compleet met dreiging van een economische en diplomatieke boycot, had waarschijnlijk zowel de arrestaties als de toegevingen daaraan kunnen vermijden. Die waren, wat ons land betreft, niet min. De regering-De Croo schoof de principes van onze rechtstaat aan de kant door een terrorist vrij te laten die nog twintig jaar cel moest uitzitten.’

‘Nu moeten er vooral lessen getrokken worden uit die pijnlijke affaire. We hebben ondertussen een wetsvoorstel klaar met concrete juridische gevolgen voor Belgen die afreizen naar landen waarvoor Buitenlandse Zaken een expliciet negatief reisadvies geeft. Onze overheid kan mensen niet vastbinden als ze toch naar dergelijke landen willen reizen, maar we kunnen hun wel duidelijk maken: als u gaat, is het geheel op eigen risico.’

Op 1 en 2 juni vertegenwoordigde je België op de parlementaire NAVO-raad in de Litouwse hoofdstad Vilnius. Je nam de gelegenheid te baat om te hameren op de nood aan een geloofwaardigere defensie. Waarom is dat zo belangrijk?

‘De omstandigheden dwingen ons daartoe. In Rusland is het Poetinregime de weg van gewapende territoriale expansie ingeslagen. We kunnen het regime enkel van dat pad afbrengen met een geloofwaardige militaire afschrikking, samen met onze bondgenoten. Het is immers de Europese ontwapening en afhankelijkheid van Russisch gas die Poetin tot zijn agressie heeft verleid. →

Dat vergt, wat ons land betreft, het halen van de NAVO-norm: een defensiebudget van twee procent van ons bruto binnenlands product. En ja, dat kost geld, maar vrede bereiken door afschrikking is nog steeds veel goedkoper dan een oorlog te voeren. Toch scoort de Vivaldi-regering een jaar na de goedkeuring van haar groeipad nog onder al haar doelen en schuift ze het halen van de NAVO-norm zo op de lange baan, naar 2035 meer bepaald. Dat is maar liefst drie legislaturen ver in de toekomst. België maakt zichzelf daarmee te schande in de NAVO.

Een deel van de publieke opinie is ongerust dat bijkomende wapenleveringen aan Oekraïne, denk aan de F-16, kunnen leiden tot een verdere escalatie van het conflict.

‘Ik heb begrip daarvoor, maar we moeten inzien waar het Rusland om te doen is: zijn eigen grondgebied op uiterst gewelddadige manier uitbreiden ten koste van zijn burens. Hadden wij Oekraïne in de steek gelaten, dan was dat land nu opgenomen in een nieuwe Russische Unie samen met Wit-Rusland. En daarmee was voor Moskou de kous lang niet af. Rusland heeft de onafhankelijkheid van de Baltische staten nooit verteerd. Vergeet niet dat daar naar verhouding meer Russen wonen dan in Oekraïne en dat die staten ook dichterbij de Russische machtscentra Sint-Petersburg en Moskou liggen. Alle propagandarij die Poetin bovenhaalde om zijn invasie van Oekraïne te rechtvaardigen, kan hij met nog meer vuur herhalen tegenover Estland, Letland en Litouwen. Wanneer de EU en de NAVO vandaag zeggen ‘tot hier en niet verder’ doen we dat niet alleen uit respect voor de soevereiniteit van Oekraïne, maar ook voor de veiligheid van de Europese Unie zelf.’

Toch publiceerde de Kamerfractie van Vlaams Belang onlangs een persbericht tegen bijkomende militaire steun aan Oekraïne.

‘Dat getuigt van een grotesk gebrek aan inzicht bij Vlaams Belang in de Russische ambities. Het is ook een vals

‘Werk is de beste manier tot integratie en het beste tegengif voor wederzijdse vooroordelen’

dilemma, want enkel een militair sterk Oekraïne zal Poetin kunnen dwingen tot een duurzame vrede. Wat bedoel ik met dat laatste? Geen wapenstilstand langs de huidige frontlinie, maar een erkenning door Rusland van de Oekraïense soevereiniteit en territoriale integriteit. De Russen belonen voor hun agressie met het behoud van de veroverde gebieden, waartoe Vlaams Belang kennelijk bereid is, zou bijzonder lichtzinnig zijn. Poetin zou de definitieve inlijving daarvan voorstellen als een historische triomf en politiek onaantastbaar worden. Tegelijk zou zo’n

overwinning de droom van imperiale grootsheid die bij veel Russen leeft nog verder aanwakkeren. En dus ook de honger naar nog meer veroveringen. Meteen na zo’n wapenstilstand zou Rusland aan de slag gaan om zijn leger opnieuw uit te rusten, om dan op een later tijdstip terug te komen voor de rest. Maak u daar alstublieft geen enkele illusie over.’

De timing voor investeringen in Defensie kan evenwel niet slechter komen, met het enorme begrotingstekort en de vergrijzingskosten voor de deur.

‘Dat klopt, maar sommige kosten moeten nu eenmaal gemaakt worden. Dat kan niet gezegd worden van elke uitgave die de regering-De Croo doet. Niet alleen de uitgaven voor asielopvang liet ze helemaal uit de hand lopen. Vivaldi koos ook voor een flinke verhoging van de uitkeringen bovenop

de index, terwijl de lonen van de werknemers niet verder mochten stijgen. Zo verminder je als regering zelf de prikkel bij uitkeringsgerechtigden om te gaan werken, terwijl er werk zat is. Nochtans vallen er miljarden te besparen, als de regering werk maakt van een deftig activeringsbeleid. Ik ben blij dat we daarrond op ons congres duidelijke knopen hebben doorgehakt.’

Er is inderdaad weinig dat de Vlaming meer ergert dan profitaat in de sociale zekerheid.

‘Correctie: profitaat ergert elke werkende mens in Vlaanderen, ook diegenen die niet over de Belgische nationaliteit beschikken. Ga eens aan een Pakistaanse winkelier of een Poolse bouwvakker vragen wat hij vindt van

werkloosheidsuitkeringen die onbeperkt zijn in de tijd. Zij verklaren ons gek. En terecht. Keer op keer hoor ik dat van allochtone werknemers en ondernemers: ‘Stop met jonge mensen geld te geven om niets te doen.’ Kordaat ingrijpen op ons uitkeringsmodel zal helend zijn voor de hele samenleving. Daarvan ben ik rotsvast overtuigd. Werk is de beste weg naar integratie en tegelijk het beste tegengif voor wederzijdse vooroordelen.’

De boel samenhouden: het lijkt wel je belangrijkste missie te zijn in de politiek?

‘Daarvan lig ik inderdaad wakker. Wanneer een samenleving geconfronteerd wordt met te veel immigratie in een te korte tijd, uit culturen die ver afstaan van de gastcultuur, ondermijnt dat het ‘sociale kapitaal’ in die samenleving: het

onderlinge vertrouwen sijpelt weg. Dat is geen racistische maar een wetenschappelijke stelling, vastgesteld in internationaal sociologisch onderzoek door de Amerikaanse professor Robert Putnam. Je ziet die ontrafeling van het maatschappelijke weefsel in alle West-Europese landen die daarmee geconfronteerd worden. De reactie van het electoraat daarop is telkens dezelfde: kiezers vluchten naar extreme partijen, uit wanhoop, omdat ze van mening zijn dat de centrumpartijen geen antwoord bieden. Dat ongenoegen zal niet verdwijnen als je die mensen uitkaffert voor gespuis, maar enkel als je hun perspectief biedt. Wij bieden dat perspectief, te beginnen met een realistisch plan voor striktere migratiewetgeving. Daarnaast met correcties aan ons sociaal systeem om werken meer te belonen en een lik-op-stukbeleid voor Justitie.’

Wordt dat onze ‘unique selling position’ in de komende verkiezingen: een realistisch antwoord op de problemen die mensen naar extreme partijen drijven?

‘Dat wordt inderdaad een belangrijk speerpunt, maar er zijn er meerdere. Het land institutioneel op orde zetten, is uiteraard nog een ander. Ik wil daar graag nóg een speerpunt aan toevoegen: ernst en eerlijkheid, ook in budgettair opzicht. De saneringsopdracht die ons na 2024 wacht, is zodanig groot dat geen enkele partij de kiezer nog extraatjes kan beloven. Toch gebeurt net dat aan de lopende band. Populistische partijen proberen de kiezer te verleiden met onhaalbare en ronduit fantastische verkiezingsbeloftes, gaande van de verlaging van de pensioenleeftijd tot een basisinkomen. Wij durven de kiezer wel de waarheid te zeggen: de begroting op orde krijgen en de vergrijzingskosten betalen, wordt geen wandeling in het park. Dat zal inspanningen vragen van iedereen. Die boodschap is misschien minder makkelijk om te verkopen, maar zoals het gezegde gaat: eerlijk duurt het langst.’ ■

De favoriete apps van Jeroen Tiebout

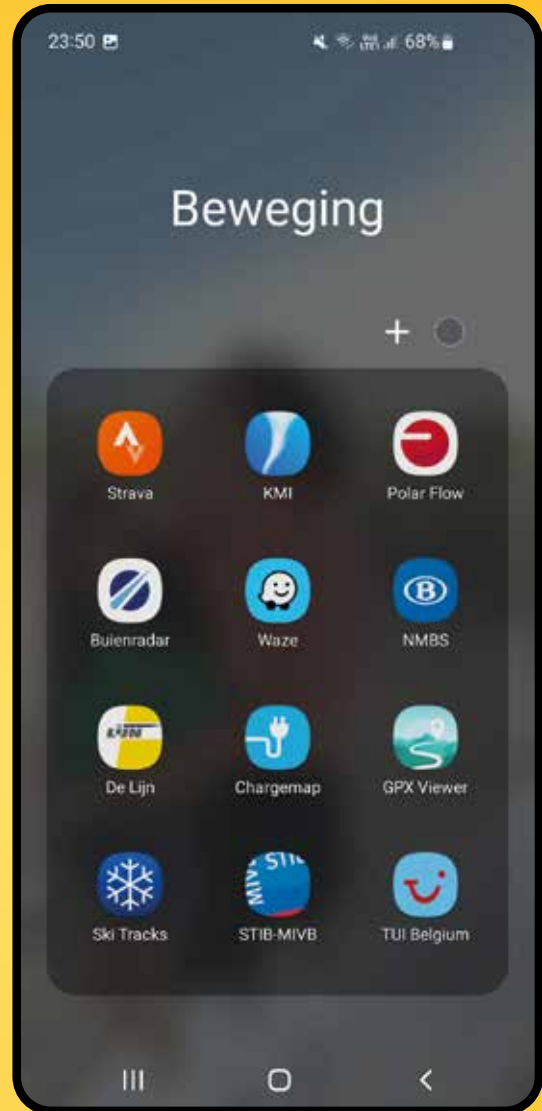
'Op mijn smartphone heb ik drie verschillende mapjes met elk een verzameling apps, telkens met een eenvoudige titel: beweging, media en berichten. In *Beweging* vind je bekende apps zoals Strava, De Lijn, NMBS en STIB-MIVB naast Route You, Buienradar en KMI. Wekelijks loop ik een drietal keer van bij mij thuis in Sint-Pieters-Leeuw naar het parlement en ook in het weekend kan je me wel eens lopend tegenkomen in de groene rand rond Brussel. En dan zijn die apps onmisbaar om droog en makkelijk overal en terug thuis te geraken.'

'Recent riep ik op om te investeren in de Sportspurt van minister Ben Weyts. Dat is een groepsaankoop voor allerhande kwalitatieve, grote en kleine sportinfrastructuur die de kost drukt voor gemeentebesturen en de sportclubs. Daarmee sla je twee vliegen in een klap: investeringen in sport én in het sociale weefsel van de lokale gemeenschap.'

Alle info daarover is trouwens online beschikbaar.'

'Het mapje *Media* stilt mijn permanente nieuws- en muziekdrang met apps als Q-music, Radio 1, Sporza, HLN, VRTNWS en Het Nieuwsblad. Tot slot is er het mapje *Berichten* dat alle apps bevat om in contact te blijven met familie, vrienden en volgers: onder meer Facebook, Instagram, Twitter, LinkedIn en Whatsapp.'

Jeroen Tiebout (1979) is bijna tien jaar actief voor de N-VA. Eerst als economisch adviseur in de Kamer en sinds 2014 als woordvoerder en kabinetschef voor Vlaams minister Ben Weyts. Als opvolger van Piet De Bruyn legde hij vorig jaar de eed af als Vlaams Parlementslid. Jeroen is een kind van de Vlaamse Rand. Als volksvertegenwoordiger bekijkt hij alle dossiers in het parlement nog eens extra door die bril en werkt hij hard aan die mooie, groene en Vlaamse Rand.

✉ jeroen.tiebout@n-va.be
📱 [fb.com/JeroenTiebout](https://www.facebook.com/JeroenTiebout) 📺 @JeroenTiebout
🌐 www.jeroentiebout.be 📺 @JeroenTiebout

RouteYou

Een onuitputtelijke bron van cachkes zoals die in mijn dialect heten: wegjes, steegjes en paadjes die je kan ontdekken dankzij lopers of wandelaars die je voorgingen. Je kan er ook zelf aan toevoegen.

Recycle

Een handige app voor wie thuis verantwoordelijk is voor het afvalbeheer. De app herinnert je eraan wanneer je de vuilniszakken moet buitenzetten en bevat een handige zoekfunctie van wat in welke afvalzak thuishoort.

Bring

Een online boodschappenlijstje dat makkelijk deelbaar is met het hele gezin. De ideale app dus om samen lijstjes bij te houden van zaken die je moet aankopen.

HET ALKEN VAN MARC PENXTEN

Het is een vraag die ons overviel op weg naar het Alken van burgemeester Marc Penxten: durft die op café iets anders te bestellen dan een frisse Cristal, het bier dat al honderd jaar gebrouwen wordt in het centrum van de mooie Limburgse gemeente? Ja, zo blijkt: hij drinkt ook graag chococcino. Net als het gouden vocht bruist Alken als geen ander. Dat was ook de inzet toen Marc zich elf jaar geleden met succes in de strijd om de burgemeesterssjerp gooide.

De politieke geschiedenis van Alken kent een typisch Vlaams patroon: een absolute macht van de aloude CVP die verkiezing na verkiezing afkalft en uiteindelijk slechts met coalities overeind kan blijven. Luis in de pels sinds 2006: Marc Penxten, die eerst met de lokale partij Kristalhelder – u snapt de link – meteen de tweede grootste speler werd. In 2010 koos hij resoluut voor de N-VA en brak hij de aloude heerschappij van de cd&v. Al is het verhaal iets complexer, want Marc was ooit zelf actief binnen die cd&v.

Via moeder in de politiek

‘Mijn moeder, die na het vroege overlijden van mijn vader de zaak had overgenomen, werd door de toenmalige CVP gevraagd voor de verkiezingen van 1982. Ik heb toen haar campagne mee ondersteund. Ze haalde de op een na meeste stemmen en werd meteen eerste schepen. Ik richtte in die tijd onder meer de lokale CVP-jongeren op. Toen ik trouwde en kinderen kreeg, zette ik mijn politieke activiteiten stop en concentreerde ik me op mijn onderneming.’

Het begon opnieuw te kriebelen toen Marc vaststelde dat er steeds minder overbleef van het →

‘Het lokale sociale weefsel is ontzettend belangrijk’

HET ALKEN VAN MARC PENXTEN

- geboren in 1960 in Sint-Truiden
- afgestudeerd als analist-programmeur
- neemt het ouderlijke bedrijf (transport) over
- stapt in 2005 in lokale politiek
- burgemeester van Alken sinds 2012
- vader van vier kinderen

bruisende Alken van weleer. ‘Alken bleef stilstaan, er was geen animo meer. Ik ben toen wel eens gaan praten met alle partijen, maar die vonden dat het allemaal prima liep. Uiteindelijk hebben we met een groepje gelijkgezinden Kristalhelder opgericht. Voor de inwoners was dat blijkbaar een verademing: eindelijk een nieuwe partij. We werden meteen de tweede grootste partij, maar werden uit de coalitie gehouden.’

Zonder ego's

‘Kristalhelder had een beetje een aparte aanpak. We hadden een alfabetische lijst, we dachten geen ego's te hebben. Maar je weet hoe dat gaat. Uiteindelijk brokkelt dat af. In 2010 besloot ik mijn schouders te zetten onder de lokale N-VA, wat ideologisch voor mij het meest voor de hand lag.’ Dat vonden de Alkenaars ook, want de N-VA haalde evenveel zetels als de cd&v en ging een coalitie aan met Open Vld en Groen, met Marc Penxten aan het roer. Zes jaar later haalde de N-VA een absolute meerderheid in Alken.

Het is haast symbolisch dat, terwijl dit interview plaatsvindt, de voorbereidingen voor de Cristalfeesten volop bezig zijn. Alken bruist weer. ‘De brouwerij bestaat honderd jaar en wilde dat vieren. Ik stelde voor dat we opnieuw Cristalfeesten zouden organiseren. Die feesten hadden we hier al jaren niet meer gehad. Met die traditie wilde ik opnieuw aanknopen. De mensen zijn daarover heel enthousiast. Het toont aan dat we de verwevenheid tussen de brouwerij en de gemeente hebben hersteld, want die was er niet meer.’

Dankzij die goede samenwerking kon Marc de brouwerij ervan overtuigen om leegstaande loodsen ter beschikking te stellen van de gemeente. ‘Daar staan nu een 40 à 50 appartementen, ideaal voor mensen op leeftijd die kleiner willen wonen zonder hun dorp te moeten verlaten. Ook mensen uit Hasselt komen naar hier. Ze hebben hier alles: de dorpskern is bereikbaar, alle diensten zijn dichtbij, er is veel groen en toch een goede ontsluiting via de expresweg.’

Gemeenteraad in rusthuis

‘Alken is een gemeente met drie dorpskernen en we hebben hier ook wat ondernemingen. Het is voor mij belangrijk dat we de mensen alle faciliteiten kunnen aanbieden, zodat ze hier bij wijze van spreken kunnen blijven wonen van de wieg tot het graf. Daarom ben ik zo trots op ons woonzorgcentrum: midden in de natuur en toch vlakbij. We hebben er ook ons dienstencentrum ondergebracht, waar we zelfs onze gemeenteraden houden. Dan zie je dat sommige bewoners gewoon de raad komen volgen. Dat is toch fantastisch.’

Er kwam ook een dorpsrestaurant in de gebouwen. ‘Daar komen mensen vanuit de hele gemeente eten. Dat zorgt voor een sociale mix en een goede cohesie. Die zijn mij veel waard. Je hoeft daarvoor geen grote investeringen te doen. Een kleine stimulans is vaak voldoende voor een groot resultaat. Zo ondersteunen

‘Ik wil geen kartel. Dan denken de mensen dat alles al geregeld is’

Marc gaat niet in op kartelvoorstellen: 'We gaan voor ons eigen verhaal.'

Alken heeft alles: een bereikbare dorpskern, alle diensten, veel groen en een goede ontsluiting.

we veel buurtfeesten. Een cheque van pakweg 125 euro is vaak voldoende, en dan zie je dat de mensen van de wijk buitenkomen, elkaar ontmoeten. Dat versterkt enorm het lokale sociale weefsel, wat toch zo'n beetje het DNA van de N-VA is.'

Kopje koffie bij het wachten

'Ik heb een nieuwe wind doen waaien door onze dienstverlening. De vorige burgemeester was niet eens goed gekend bij de mensen van de administratie. Die kwam nauwelijks op het gemeentehuis. Alleen om documenten te ondertekenen. Ook voor onze inwoners hebben we onze aanpak opgefrist. Dat zijn soms kleine zaken, hoor. Een kopje koffie aanbieden als ze moeten wachten, bijvoorbeeld.'

'Ik zal nooit tegen de mensen zomaar zeggen dat iets niet gaat, maar blijven zoeken naar oplossingen. Dan merk je dat zaken toch mogelijk worden. Al blijf ik wel de eindverantwoordelijkheid dragen. We kunnen niet alles, en dan moet je dat ook zeggen. Dat is mijn taak. Zolang de mensen maar het gevoel hebben dat ze op een gelijke manier behandeld worden. Zelfs al betekent nee ook nee. Die consequente houding is typisch voor de N-VA, zeker?'

En zo wil Marc verder blijven bouwen aan Alken, ook na 2024. 'In feite heb je een tijdspanne van drie legislaturen en dus minstens achttien jaar nodig om grote zaken te realiseren. In de politiek gaat het traag, maar de kaarten liggen goed. Ik krijg wel eens het voorstel om kartels of iets dergelijks te vormen, maar dat weiger ik resoluut. Wat zullen de mensen denken? Dat het allemaal al geregeld is achter de schermen? We gaan voor ons eigen verhaal, onze eigen sterkte.'

Frituur zonder Cristal

Blijft de vraag wat Marc bestelt als hij een pintje wil drinken. 'Ik zal eens wat vertellen: als ik vroeger fritjes ging halen, wisselde ik vaak van frituur. Toen ik in een frituur in de streek toekwam, zag ik allerlei gadgets en reclame van Jupiler. Bleek dat de uitbater zelf was gaan hengelen naar die zaken, in ruil voor de verkoop van Jupiler in zijn zaak. Ik ben er nooit meer binnengegaan.' ■

Oost- en West-Vlaamse bestuursleden en mandatarissen en mandatarissen en mandatarissen netwerken

- Bestuursleden en mandatarissen uit Oost-Vlaanderen kwamen begin juni samen voor een inspirerend en motiverend netwerkmoment. Samen bezochten ze brouwerij Van Steenberge in Ertvelde. Daarna volgde een panelgesprek met Evergems burgemeester Joeri De Maertelaere en Vlaams minister Matthias Diependaele. Eerste gedeputeerde Kurt Moens was de moderator van dienst. Bij enkele lekkere, plaatselijke biertjes deelden de N-VA'ers achteraf ervaringen, goede ideeën en interessante voorstellen.

- Op uitnodiging van de N-VA-provincieraadsleden kwamen op Pinkstermaandag ruim tweehonderd bestuursleden van lokale West-Vlaamse afdelingen samen in provinciedomein Raversyde in Oostende. De provinciefractie nodigde de West-Vlaamse bestuursleden en hun gezin uit voor een ontbijt in restaurant Walrave, met aansluitend een bezoek aan het domein. Een aangenaam kader om te netwerken!

Op zwier met N-VA Boortmeerbeek

N-VA Boortmeerbeek organiseerde op 4 juni in het Steentjesbos een wandeling onder begeleiding van Natuurpuntbeheerder en Kampenhouts gemeenteraadslid Stefan Vandevenne. Na de wandeling konden de leden en sympathisanten rustig napraten en genieten van een drankje en een hapje.

De lokale afdeling in Boortmeerbeek was daarmee de eerste die het zomerpakket met N-VA-parasol, strandstoelen en herbruikbare bekers kon uittesten. Afdelingen met zomerse activiteiten in het verschiep kunnen het pakket lenen via het partijsecretariaat.

Een luisterend oor op de Lentemarkt

De lokale afdeling van Tremelo-Baal stond begin juni met een N-VA-stand op de Lentemarkt. 'Onze gemeente richtte onlangs nieuwe fietszones in', zegt schepen van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit Nick De Rijck. 'Aan de hand van de plannen en foto's vroegen we onze inwoners naar hun mening daarover. We kregen heel wat positieve reacties en feedback.'

Doorprik eens een ballon

Tijdens de dolle dagen van Gistel organiseerde N-VA Gistel de actie 'Doorprik de ballonnetjes'. Wie alle – niet toevallig oranje, groene, blauwe en rode – ballonnen kon doorprikken, kreeg een leuke prijs, gaande van een ballon, houttouw, zakje bloemzaadjes, sleutelhanger, zonnebril en kleurpotloden tot een setje 'dart flights'. Dat zijn de lichte vleugeltjes achteraan op de pijltjes die ervoor zorgen dat de dartzijl recht op zijn doel afgaat.

Dart flights met leeuwtdeslign – en de andere hierboven vermelde spulletjes – zijn verkrijgbaar in de N-VA-webwinkel op www.n-va.be/webwinkel.

Toffe bende

Naar jaarlijkse traditie hield N-VA Koksijde een team-building met het afdelingsbestuur. Op het programma: een tocht met een gocart langs het strand en een familiedag met een tornooitje minigolf.

In memoriam

Jan Caudron

Op 27 mei overleed Jan Caudron op 86-jarige leeftijd. Jan stond een groot deel van zijn leven op de politieke barricades. Eerst als gemeenteraadslid voor de Volksunie in Aalst (1965-1990), waar hij in 1977 ook schepen was, en later als volksvertegenwoordiger in de Kamer van Volksvertegenwoordigers (1977-1995). Tussen oktober 1980 en mei 1995 was hij lid van de Vlaamse Raad, de voorloper van het huidige Vlaams Parlement. Nadat hij verhuisde van Aalst naar Erpe-Mere zetelde Jan ook in Erpe-Mere als gemeenteraadslid tot 2000, waarna hij afscheid nam van de actieve politiek.

Met het heengaan van Jan Caudron verliezen we een eertijds belangrijk en invloedrijk politicus. Een man die zijn stempel drukte op de Aalsterse politiek en meer dan een steentje heeft bijgedragen aan de politieke emancipatie van Vlaanderen. Hij deed dat vanuit een idealistische insteek, ten bate van Vlaanderen en de Vlamingen. Wij wensen zijn naasten veel sterkte.

N-VA Wichelen kleurt blinde vlekken in fietspadenplan

'Het fietspadenplan was een van de prioriteiten van de Wichelse meerderheid', zegt oppositieraadslid Karel De Jaeger. 'Terecht, want meer fietsveiligheid is noodzakelijk om meer mensen op de fiets te krijgen. Hoewel de fietssuggestiestrook in de Krakeelstraat nog maar enkele maanden geleden aangelegd werd, zijn de kraters alweer even groot als vroeger. De afbladderende verf zorgt zelfs voor een nog gevaarlijkere verkeerssituatie dan voordien.'

'Met de N-VA willen wij onze schouders zetten onder een veilige omgeving. Daarom hebben we de blinde vlekken in het fietspadenplan letterlijk ingekleurd. Onze bestuursleden namen de verfról te hand om het fietspad opnieuw kleur te geven.'

Sander Loones:

'WE KUNNEN 247 MILJOEN EURO BESPAREN OP HET POLITIEKE SYSTEEM'

Bijna een miljard euro. Zoveel bedraagt het totale werkingsbudget van onze politieke instellingen. Dan hebben we het over de federale regering, de Senaat, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, het Vlaamse en Brusselse parlement, de Brusselse gemeenten, de provinciebesturen én de monarchie.

'Een stevig budget', zegt begrotingsexpert Sander Loones. 'De N-VA ijvert er al jaren voor om te besparen op ons politiek systeem, maar andere Vlaamse partijen lijken minder gehaast.'

'Neem nu het voorbeeld van de Senaat. In de pers roept voorzitter Stéphanie D'Hose van Open Vld dat ze de instelling zo snel mogelijk wil afschaffen, maar op papier vraagt ze maar liefst zes miljoen euro meer werkingsbudget voor 2023. Dat is toch niet meer serieus?'

Efficiënter en zuiniger

Er is nochtans een manier om minstens 274 miljoen euro te besparen op ons totale politieke werkingsbudget: het confederalisme. 'Minder ministers, minder werkingsbudget, minder kabinetmedewerkers, minder politieke mandaten, minder instellingen, enzovoort. Met het confederalisme maken we plaats voor een efficiëntere en zuinigere overheid.' Sander zou geen begrotingsexpert zijn als hij dat niet tot in de puntjes becijferde:

- **Minder Belgische ministers: besparing van 43,8 miljoen euro**
Vandaag telt de regering-De Croo 840 kabinetmedewerkers voor twintig ministers en staatssecretarissen. Met het confederalisme houden we nog slechts vier federale ministers over.
- **Minder federale parlementsleden: besparing van 111,7 miljoen euro**
Het federale parlement wordt een kleinere takenpakket, minder parlementsleden, minder personeel en minder kosten.
- **Minder Brusselse parlementsleden: besparing van 37,3 miljoen euro**
Brussel kan een pak eenvoudiger. We fuseren gemeenten en politiezones, schrappen in het aantal politieke mandaten en houden zo nog slechts 70 van de 89 Brusselse parlementsleden over.
- **Minder Vlaams Parlementsleden: besparing van 6 miljoen euro**
We schroeven het aantal parlementsleden terug van 124 naar 100. Rekening

Besparen op het politieke systeem

Ook dat is confederalisme

Minder Belgische ministers	-43,8 miljoen
Minder Kamerleden	-111,7 miljoen
Minder Brusselse Parlementsleden	-37,3 miljoen
Minder Vlaamse Parlementsleden	-6 miljoen
Afschaffen Senaat	-35 miljoen
Afschaffen provinciebesturen	-5,8 miljoen
Besparen op monarchie	-8,1 miljoen

Besparing van minstens **-247 miljoen** euro/jaar

Zelfscan voor meer info

houdend met de extra verantwoordelijkheden die de deelstaten er in het confederalisme bijkrijgen, zorgt dat voor een netto besparing van zes miljoen euro.

- **Afschaffing Senaat: besparing van 35 miljoen euro**
Het wordt hoog tijd om woorden om te zetten in daden: de volledige afschaffing van de Senaat.
- **Afschaffing provinciebesturen: besparing van 5,8 miljoen euro**
Het confederalisme kiest principieel voor twee beleidsniveaus: de gemeenten en de Vlaamse overheid. Daarom schaffen we het provinciale bestuursniveau af.
- **Inperking van de monarchie: besparing van 8,2 miljoen euro**
Het confederalisme kiest voluit voor een parlementaire democratie. We schaffen de monarchie af, ten laatste bij het overlijden of aftreden van het huidige staatshoofd. In afwachting wordt de monarchie een puur ceremoniële functie, met de bijkomende besparing. ■

VLAAMS

IMPULSAANKOPEN VAN ADOPTIEHONDEN UIT HET BUITENLAND

Heel wat organisaties redden straat- en asielhonden uit landen als Hongarije, Roemenië en Spanje om de dieren in Vlaanderen een beter leven te geven. 'Een nobel doel. Toch zijn er risico's aan verbonden', zeggen Vlaams Parlementsleden Alessia Claes en Sofie Joosen.

'Dergelijke honden kampen bijvoorbeeld vaker met gedrags- en gezondheidsproblemen en ze zijn niet voldoende gesocialiseerd om te functioneren als een gezinshond', zegt

Alessia Claes

Sofie Joosen

Alessia. Ondertussen zitten de Vlaamse dierenasielen voller dan ooit. 'Daarom pleiten we voor strengere voorwaarden voor de adoptie van honden uit het buitenland, zoals een verplichte registratie en identificatie.'

'Tegelijk doen we graag een oproep aan de lezers van LEO', zegt Sofie. 'Neem eerst een kijkje in de Vlaamse dierenasielen of via de website www.adopteeendier.be als u een dier in nood een gouden mandje wil bieden.'

VLAAMS

BETERE PROMOTIE VAN FIETSELN IS NODIG

Recente cijfers over ongevallen bij e-steppers en fietsers tonen ondubbelzinnig aan dat er steeds meer ongevallen gebeuren waarbij zij betrokken zijn. 'We zien ook steeds vaker zware letsels', zegt Vlaams Parlements lid Marius Meremans. 'We moeten die trend snel keren, op verschillende fronten.' Ook in ziekenhuizen klinkt de noodkreet alsmaar luider.

Marius Meremans

De N-VA is geen voorstander van een algemene helmplicht voor steppers en fietsers, verduidelijkt Marius. 'Toch moeten we nadenken of er geen specifieke maatregelen nodig zijn voor jonge kinderen, zowel wanneer ze zelf fietsen als wanneer ze in een fietsstoel vervoerd worden. Tegelijk is het voor andere fietsers en steppers belangrijk dat fietshelmen meer en beter gepromoot worden. Voor ons is Denemarken het gidsland.'

Fietsersbond

Daarnaast ligt er ook een verantwoordelijkheid bij de belangenbehartigers van de fietsers en steppers. 'De Fietsersbond bijvoorbeeld promoot de fietshelm niet actief. Dat is jammer. Dergelijke organisaties hebben een belangrijke verantwoordelijkheid. Ook zij kunnen hun steentje bijdragen aan de sensibilisering van de bevolking zodat er minder mensen in het ziekenhuis belanden na een ongeval. Het promoten van een helm bij kinderen zou alvast een minimum moeten zijn.'

VLAAMS

EERSTE STAP NAAR VERDERE VERLAGING LEERPLICHTLEEF TIJD

Op het N-VA-ledencongres stemden onze leden voor de verlaging van de leerplichtleeftijd van vijf naar drie jaar. Ondertussen keurde ook de Senaat de verlaging naar de leeftijd van drie jaar goed.

'Dankzij de verlaging van de leerplicht van zes naar vijf jaar daalde het aantal afwezige vijfjarigen op twee jaar tijd van 1 naar 0,6 procent. Een leerplichtverlaging maakt voor die kinderen dus écht een verschil. Een kind dat in de derde kleuterklas onvoldoende aanwezig was, maakt bovendien vier keer meer kans om te blijven zitten in die derde kleuterklas', zegt Vlaams Parlements lid Karolien Grosemans.

Taalontwikkeling

Haar collega Maaïke De Vreese is het

Karolien Grosemans

Maaïke De Vreese

daarmee eens. 'De kleuterklas is cruciaal voor taalontwikkeling. Voorschoolse geletterdheid en rekenvaardigheden zijn goud waard. Voornamelijk kinderen met een lage sociaal-economische status en kinderen die een andere thuistaal spreken, blijven afwezig uit het kleuteronderwijs. Toch moeten ook zij met gelijke kansen aan het basisonderwijs kunnen beginnen.'

Federale beslissing

Ook al zien we die materie het liefst zo snel mogelijk naar de deelstaten gaan, de verlaging van de leerplichtleeftijd is nog altijd een van de weinige onderwijsmateries die het federale parlement moet regelen. De verschillende Gemeenschappen moeten nu wel de nodige maatregelen nemen om de verlaging van de leerplichtleeftijd voor te bereiden.

ERDOGAN BLIJFT TURKS PRESIDENT

Dankzij zijn overwinning in de tweede ronde van de presidentsverkiezingen kan zittend Turks president Recep Tayyip Erdogan een derde ambtstermijn aanvragen. Vóór zijn presidentschap was Erdogan al premier sinds 2003. Op het eind van zijn nieuwe termijn zal hij Turkije meer dan een kwarteeuw geleid hebben. Hoewel een groot deel van de oppositie zich verenigde achter een tegenkandidaat, slaagde die er niet in de meerderheid van de stemmen voor zich te winnen. Door het geleidelijke terugschroeven van de vrijheid van meningsuiting en de persvrijheid was het voor de oppositiekandidaat geen gelijke strijd. Toch slaagde de oppositie erin om Erdogan voor de eerste keer ooit uit te dagen tot een tweede ronde.

Wat krijgt Erdogan op zijn bord?

De uitdagingen worden er niet minder om. Net voor de stembusgang bereikte de Turkse inflatie een niveau van ongeveer 45 procent,

deels door het onconventionele monetaire beleid van Erdogan. Dat zet uiteraard de koopkracht onder druk. Gecombineerd met een groot tekort op de handelsbalans en een slinkende voorraad aan buitenlandse deviezen leidt dat tot economische onzekerheid. Daarnaast kampt het land met de gevolgen van de aardbevingen in februari, die een zesde van de bevolking troffen. De schade loopt op tot in de tientallen miljarden euro's. Ten slotte ligt Turkije in een instabiele regio, met alle gevolgen van dien. Zo beheert het de strategisch belangrijke toegang tot de Bosporus en de Zwarte Zee, belangrijk voor de scheepvaart naar Oekraïne. Ook huisvest het bijna vier miljoen vluchtelingen, voornamelijk uit Syrië.

Waarom is dat relevant voor ons?

Hoewel de toekomst van Turkije niet in de EU ligt, zijn goede burenerelaties van groot

belang. Zo is de vluchtelingendeal met Turkije cruciaal om Syrische vluchtelingen in de eigen regio op te vangen. Erdogan dient die overeenkomst te goeder trouw verder uit te voeren. Elke poging tot chantage op dat vlak moeten we resoluut afwijzen. Als NAVO-lid verzekert Turkije mee onze collectieve verdediging. Het Turkse verzet tegen Zweeds NAVO-lidmaatschap verzwakt die verdediging. Ook op dat vlak is verder diplomatiek engagement noodzakelijk zodat Erdogan zijn veto opgeeft. De verdere geopolitieke uitdagingen zijn legio: de gespannen relaties met de Koerden en met buurland Syrië, de continue dreiging vanuit Iran en de opflakkerende conflicten tussen Armenië en Azerbeidzjan. Het zijn potentiële brandhaarden waarbij we de druk op Turkije hoog moeten houden om tot wederzijds aanvaardbare oplossingen te komen. ■

De weg van Maaïke De Vreese

1984

Brugge

Maaïke ziet het licht in Brugge op 26 juli 1984. Als enige meisje tussen twee broers leert ze haar mannetje te staan.

1999

Geëngageerd

Het sociale engagement zit Maaïke in het bloed. Al van jongs af aan is ze lid van de VKSJ en later wordt ze monitor bij de CM. De vakantie-begeleiding van kansarme moeders en personen met een handicap is een onvergetelijke ervaring.

2006

Criminologe

Nadat ze afstudeert in de richting Latijn-Wiskunde aan het Sint-Andreasinstituut in Brugge gaat Maaïke naar de Universiteit van Gent. Ze studeert er in 2006 af als criminologe en volgt bijkomend nog een lerarenopleiding. Na een korte carrière als uitzendconsulente start Maaïke bij de dienst Vreemdelingenzaken. Die ervaring brengt haar in 2014 naar het kabinet van toenmalig staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken.

2019

Parlementslid

Sinds 2019 zetelt Maaïke in het Vlaams Parlement en is ze deelstaatsenator. Ook in Brugge zet ze zich volop in en zal ze in 2024 de lokale Brugse lijst trekken. Dit jaar zag u haar in een glansrol als een van de congresvoorzitters van het grote ledencongres.

2023

Sportief

In haar vrije tijd en om haar gedachten te verzetten en energie op te doen, is Maaïke een fervent sporter. Zo fietste ze in het voorjaar nog mee met de 1000 kilometer voor Kom op tegen Kanker.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Bart De Smet op het ledencongres van N-VA:

‘ALS WE WILLEN HERVORMEN, MOETEN ALLE TABOES OVERBOORD’

U *uite zich in uw toespraak op het congres als een geboren optimist, maar schetste wel een bijzonder somber beeld van de Belgische economie. Hoe slecht staan we ervoor?*

‘Wij behoren tot de slechtste leerlingen van de EU-klas. Onze overheidsschuld is 108 procent en zou volgens het Internationaal Monetair Fonds (IMF) kunnen oplopen tot 120 procent tegen 2028. In dat jaar zullen enkel Griekenland en Italië een hogere staatsschuld torsen. Bovendien is ons jaarlijks begrotingstekort bij de hoogste van Europa en hebben wij een overheidsbeslag van 56 procent, duidelijk boven het EU-gemiddelde van 50 procent. Allemaal feiten die aantonen dat ons land absoluut fundamentele hervormingen moet doorvoeren. Anders zal de druk van buitenaf komen – de EU, het IMF, ratingagenschappen – waardoor we ons lot niet meer in eigen handen zullen hebben.’

De uitdagingen voor de arbeidsmarkt zijn anders in Vlaanderen dan in Wallonië of Brussel. Is een gedecentraliseerd beleid dan niet pure logica?

‘Ik vind dat men een onderscheid moet maken tussen arbeidsrecht en arbeidsmarktbeleid. Een regionalisering van het arbeidsrecht zou tot gevolg hebben dat werknemers van bedrijven die actief zijn

in meerdere regio’s, andere regels krijgen over onder meer het arbeidsstatuut of verlof- of ontslagregelingen. Dat zou leiden tot extra administratieve lasten en een moeilijker interregionale mobiliteit. Toch is een regionalisering van het arbeidsmarktbeleid zeker wenselijk en – gezien de verschillen tussen de regio’s – absoluut verdedigbaar. Het VBO gaf recent zelf aan dat het mogelijk moet zijn voor een bepaalde regio om een werkloosheidsvergoeding degressief te maken na 24 maanden, ook als een andere regio die keuze niet wenst te maken.’

‘Een bedrijf houdt elke kostenpost tegen het licht. Een overheid moet dat ook doen’

U ijvert voor een drastische verlaging van het overheidsbeslag. Dat zou dertig miljard euro moeten opleveren. Op welke concrete punten kunnen we besparen?

‘Een bedrijf dat met hoge kosten kampt, houdt elke kostenpost tegen het licht. Is de structuur efficiënt, zijn bepaalde uitgaven écht noodzakelijk, zijn er efficiëntere manieren om ons doel te bereiken? Een overheid moet dat ook doen. Besparingen zijn zeker mogelijk: in de structuren – kabinetten, Senaat, provincies, gemeentefusies, commissies –, in de sociale zekerheid – activering, fraudebestrijding – en in de administraties. Dat vraagt een sterke wil en een goed uitgebouwd project waarbij alle taboes overboord moeten.’

‘De overheid uitkleden’ of ‘snoeien in de sociale voordelen’, zullen critici zeggen.

‘Dat is een foute voorstelling. Een te zwaar overheidsbeslag legt net een hypotheek op het behoud van een correct en motiverend

Geflitst

‘De oplossing voor onze sociale zekerheid? Meer mensen aan het werk en het overheidsbeslag terugdringen’

socialezekerheidsbeleid. Het is duidelijk dat wij als welvarend land alles in het werk moeten stellen om ervoor te zorgen dat niemand in armoede hoeft te leven en dat we sociale voordelen kunnen bieden aan diegenen die het écht nodig hebben. Maar we moeten wel, in navolging van de Scandinavische landen, naast rechten ook plichten durven op te leggen.’

Onze sociale zekerheid is een pareltje maar dreigt onhoudbaar te worden. Is ze te ruim bemeten? Heeft men het systeem laten ontsporen?

‘Het huidige model werd opgezet in een periode waarin de demografische situatie en de werkgewoontes totaal verschillend waren van vandaag. Mensen werkten gemiddeld tien jaar meer en leefden na pensionering achttien jaar minder lang dan vandaag. Je hoeft geen wiskundige te zijn om aan te voelen dat zoiets vandaag onmogelijk op eenzelfde manier gefinancierd kan worden. Een fundamentele hervorming van het systeem dringt zich al jaren op. Die analyse is al vele malen gemaakt, in verschillende pensioen- en vergrijzingscommissies, maar er zijn spijtig genoeg bijna nooit afdoende maatregelen genomen.’

Zullen we het straks dan met minder moeten doen?

‘Ik zie een aantal voorwaarden waaronder we ons vrij unieke model overeind kunnen houden. Rekening houdend met de precare financiële toestand van ons land én de toenemende moeilijkheid om

onze sociale zekerheid te blijven financieren, kunnen we dat enkel als we het overheidsbeslag terugdringen én meer mensen aan het werk krijgen. Daardoor dragen er meer bij en neemt het aantal uitkeringsgerechtigden af.’

De enorme staatsschuld is de olifant in elke kamer, ook als we het over confederalisme hebben. Hoe ziet u dat?

‘De staatsschuld is er. Eender welk scenario voor ons land waarbij de bevoegdheden én verantwoordelijkheden opgesplitst worden, zal duidelijke afspraken vereisen over de verdeling van de opgebouwde staatsschuld. Er zal daarnaast vastgelegd moeten worden hoe de toekomstige inkomsten en uitgaven toegewezen worden. Idealiter – zelfs bij een status quo van ons huidige bestuursmodel – worden regels vastgelegd die de verschillende entiteiten van ons land volledig verantwoordelijk maken voor een budgettair evenwicht of surplus.’ ■

Bart De Smet is de huidige voorzitter van de raad van bestuur van verzekeraar Ageas en voormalige voorzitter van het VBO, een interprofessionele werkgeversorganisatie die indirect 50.000 ondernemingen uit de drie gewesten vertegenwoordigt. Hij sprak als externe genodigde op het ledencongres van de N-VA op 12 mei.

De naleving van de taalwetgeving door de Brusselse lokale besturen gaat er opnieuw op achteruit. De Brusselse vicegouverneur schorste het voorbije jaar 2.371 aanwervingen, maar daarvan vernietigde de Brusselse regering er geen enkele.

Met de uitbreiding van ‘de blauwe zak’ twee jaar geleden mikte Vlaanderen op een ingezamelde hoeveelheid pmd van 23 kilogram per inwoner per jaar. Intussen wordt er al 24,5 kilogram per inwoner per jaar opgehaald. Dat blijkt uit cijfers die Vlaams Parlementslid Freya Perdaens opvroeg.

Meer dan zeven op de tien Vlamingen zijn voorstander van een nationaal park of landschapspark dicht bij hun woonplaats. Vlaams minister Zuhair Demir heeft alvast de ambitie om in Vlaanderen minstens drie extra nationale parken en drie landschapsparken te erkennen.

Met Flanders Technology & Innovation (FTI) wil minister-president Jan Jambon Vlaanderen op de kaart zetten als leidende technologie- en innovatienatie. ‘Vlaanderen is een trotse voortrekker van de vijfde industriële revolutie. We hebben alle troeven in handen om die voortrekkersrol waar te maken.’

'Ik ben altijd een dossierpoliticus geweest met een ruime blik'

FRIEDA BREPOELS IS DE STAMMOEDER VAN DE N-VA

Begin dit jaar zette Frieda Brepoels (68) een punt achter het grootste deel van haar politieke activiteiten, na een carrière van zomaar eventjes veertig jaar. Ze doorliep zowat alle echelons van de lokale, regionale, nationale en Europese politiek. Geert Bourgeois mag dan wel de oprichter zijn van de N-VA, Frieda Brepoels wordt niet voor niets de stammoeder van de partij genoemd. Die erkenning vindt ze fijn, maar minimaliseert ze evengoed: 'Ik heb alles gedaan uit loyaliteit voor het Vlaams-nationale gedachtegoed.'

Politici geven het niet graag toe, maar een nalatenschap is belangrijk. De ene heeft al eens een land hervormd, de andere ziet een wet naar zich genoemd. De nalatenschap van Frieda Brepoels bestaat niet alleen uit wetten en resoluties, maar ook uit honderden huizen. Frieda was namelijk eerst en

vooral architect voordat ze in de politiek stapte.

'Op een dag kreeg ik van een lokale landbouwer hier in Bilzen een opdracht. Die man was ook gemeenteraadslid en hevig Vlaamsgezind. Hij kon me overtuigen om me in 1982 kandidaat te stellen voor de VU. Achteraf gaf hij overigens toe dat hij mij die ontwerp-opdracht had gegeven om mij om te praten.' Dus nee, het was niét Johan Sauwens die haar naar de politiek heeft geleid. Dat stukje geschiedenis mag herschreven worden.

Confrontatie opgezocht

Op amper 27-jarige leeftijd werd Frieda schepen van Ruimtelijke Ordening, Milieu en Jeugd. Al gauw volgde de provincieraad en in 1987 trok ze voor het

eerst naar de Kamer. Nadien volgde een lange periode in de provinciale deputatie. Toen ze in 1999 terugkeerde naar de Kamer, trof ze een vertwijfelde partij aan. 'Sommigen stelden zich constant de existentiële vraag waar het naartoe moest met de partij. Of het Vlaams-nationalisme nog zin had. We werden nerveus daarvan. Ook de achterban begon te twijfelen. Gelukkig waren er ook mensen die er wel nog in geloofden, die het gedachtegoed van het Vlaams-nationalisme niet verloren wilden laten gaan. Zeker na het Lambermont-verhaal zijn we er volop voor gegaan. Dan hebben we de confrontatie opgezocht, ja.'

'Ik heb dat nooit als een dieptepunt ervaren', kijkt Frieda terug. 'Ik wilde dat gedachtegoed overeind houden, de mensen samenhouden die er vanuit een diepe overtuiging nog in geloofden. Al was het wel een moeilijke periode. Ik ben uitgescholden voor het rot van de straat. In Limburg stond ik er zowat alleen voor. Ik heb toen alle afdelingen bezocht om

1

2

1.

De 27-jarige Frieda was in 1982 voor de eerste keer kandidaat voor de gemeenteraadsverkiezingen.

2.

Ook bij protesten – hier in Voeren in de jaren tachtig – was Frieda van geen kleintje vervaard.

3.

Limburger, wereldburger: als gedeputeerde Ontwikkelingssamenwerking voor de provincie Limburg in Peru (1995).

4.

Samen met Geert Bourgeois, de stamvader van de N-VA.

3

4

ons project te verdedigen. Daar heb ik wat meegemaakt. Maar bon, men deed maar. Het raakte me niet en het bracht me zeker niet af van mijn idee dat we de juiste weg gekozen hadden. Als je politiek gezien moet sterven voor de goede zaak, dan is het maar zo.'

'Wauw' in Straatsburg

Er kwam geen sterven aan te pas, want na enkele weliswaar moeilijke beginjaren begon de gestage groei van de N-VA. Frieda, ondertussen verhuisd naar Hasselt en ook daar gemeenteraadslid, nam in 2004 het Europese mandaat van Geert Bourgeois op, die minister werd in de Vlaamse Regering. Ze vertoefde negen jaar in het Europees Parlement. 'Toen ik de eerste keer in Straatsburg stond, voor dat immense parlamentsgebouw, had ik wel een wauwgevoel. Die negen jaar, je kan het niet mooier dromen. Je werkt samen met collega's van allerlei nationaliteiten aan de toekomst van miljoenen Europeanen. Ik denk dat de mensen dat soms te weinig beseffen.'

'Als je politiek gezien moet sterven voor de goede zaak, dan is dat maar zo'

Dat Europese mandaat blijft voor Frieda het hoogtepunt van haar politieke carrière, maar ze weigert haar verschillende mandaten in de weegschaal te leggen. 'Ook in de deputatie hebben we heel mooie dingen gedaan. In Limburg leeft dat toch nog een tikje meer, hé.' En natuurlijk was Frieda van 2013 tot 2018 burgemeester van haar eigen Bilzen. Al was dat voor haar verrassend genoeg niet het summum van haar politieke loopbaan. 'Ik vind absoluut niet dat het burgemeesterschap een topjob is. Pas op, ik heb hier veel kunnen verwezenlijken, zelfs in één legislatuur. Maar ik ben altijd meer een dossierpoliticus geweest, geen dorpspoliticus. Dat is geen kwestie van neerkijken, voor alle duidelijkheid. Ik heb gewoon een ruimere blik nodig. Ik was heel graag burgemeester maar vond het niet erg om het niet meer te zijn.'

Die ruimere blik kwam ook van pas in de vele mandaten die Frieda opnam in tal van bestuursraden. Tot op heden, want ondertussen is ze voorzitter van de raad van bestuur van de VRT en onder-voorzitter van de LRM, de Limburgse Reconversie maatschappij. 'Mensen hebben soms kritiek op die politieke mandaten, maar ik ben daar echt wel op mijn plaats. Ik zit daar niet zomaar. Ik steek veel tijd in die vergaderingen en vooral, ik hou daar mijn mond niet. Alles draait voor mij rond goed bestuur, dat is mijn stokpaardje. Het is niet altijd gemakkelijk, zeker in de meer technische bestuursraden waar ik vaak als enige vrouw zetel.'

'Weet je, als je als vrouw invloed wil hebben of een carrière opbouwen, dan moet je keuzes maken. Ik heb me van jongs af aan op mijn werk en engagement gestort. Daarom heb ik waarschijnlijk ook geen gezin. Zo gaat dat nu eenmaal. Maar dat is mijn keuze en ik heb er geen seconde spijt van gehad!' ■

1

3

2

4

1 GOEDGEKEURDE CONGRESTEKST

Het ledencongres – het hoogste partijorgaan van de N-VA – keurde op 14 mei de nieuwe congresstekst goed: honderd ideeën, vervat in tien ambities, om de toekomst van onze welvarende natie aan de Noordzee veilig te stellen en te versterken. Met die tekst zet de N-VA een helder en stevig programma neer dat de komende jaren onze software zal zijn voor een welvend en soeverein Vlaanderen.

U kan de definitieve en goedgekeurde congresstekst online raadplegen op www.n-va.be/congres2023. Krijgt u liever een papieren exemplaar toegestuurd? Dan kan u dat bestellen via het invulformulier op die pagina of via mail aan onthaal@n-va.be. Of vraag de bundel telefonisch aan op het nummer 02 219 49 30.

2 FAMILIEDAG IN PLOPSALAND

Op zondag 10 september blaast de grote N-VA-familie weer verzamelen in Plopsaland De Panne. Op het programma: een familiedag vol plezier en avontuur in de spannende attracties, en een vleugje magie met Kabouter Plop, Mega Mindy, Bumba, Piet Piraat en hun vrienden. Vlaanderens bekendste meidengroep K3 geeft een exclusief optreden, na de toespraak van Vlaanderens bekendste partijvoorzitter Bart De Wever.

Iedereen is welkom, dus nodig gerust uw familie, vrienden en burens uit. Alle praktische informatie kreeg u als lid begin deze maand in de brievenbus. Lees alles nog eens na op www.n-va.be/familiedag2023. Vooraf inschrijven voor de familiedag is noodzakelijk en doet u via het ledenportaal: mijn.n-va.be/login.

3 HANG DE VLAAMSE LEEUW UIT

Op 11 juli laten we als trotse Vlamingen zien wie we zijn. Ga naar buiten, vier feest, neem deel aan een van de vele activiteiten in uw regio en hang zeker uw Vlaamse Leeuw uit! Ook de affiche die u als bijlage vindt bij deze LEO, verdient een zichtbare plaats aan uw raam.

Heeft u geen Vlaamse vlag bij de hand? Bestel er snel een in onze webwinkel op www.n-va.be/webwinkel.

4 GULDENSPORENVIERING

Op de vooravond van de Vlaamse feestdag vindt naar goede jaarlijkse traditie de Guldensporenviering aan het Groeningemonument in Kortrijk plaats, een

5

6

RECHTZETTING

Op bladzijde 32 van de vorige LEO sloop een fout: de gemeente Komen is uiteraard niet omringd door Oost-Vlaanderen, maar door West-Vlaanderen. Of hoe twee verkeerde lettertjes soms een wereld van verschil kunnen maken.

organisatie van het Guldensporencomité in samenwerking met de stad Kortrijk. Al even traditiegetrouw spreekt daar onze minister-president Jan Jambon.

Alle Vlamingen zijn welkom om op 10 juli vanaf 17 uur de viering bij te wonen. Het arrondissementeel bestuur van N-VA Kortrijke-Roeselare-Tielt biedt alle leden om 19.30 uur een drankje aan in café In De Broeltorens. Meer informatie vindt u terug in de agenda op de website van N-VA Kortrijk: www.n-va.be/kortrijk.

5 DE GORDEL 2023

‘Hét sportieve evenement van 2023 focust dit jaar op de gemeenten van de Druivenstreek om het Vlaamse en groene karakter

van de Rand in de kijker te zetten’, zegt minister van Vlaamse Rand Ben Weyts. Nieuw deze editie is een trailparcours, een route van twintig kilometer over onverharde paadjes. In Overijse komt er een evenementenlocatie die dient als trekpleister, en ook in Hoeilaart, Huldenberg, Bertem en Tervuren worden er activiteiten georganiseerd. ‘Daarnaast verwelkomt het Gordeltrefpunt in Huizingen weer heel wat Gordelaars. Van daaruit vertrekken de fietspelotons’, zegt Theo Francken.

Dankzij eerdere edities werden er al ruim 22.500 bomen geplant. Een traditie die ook dit jaar wordt voortgezet. Samen met Ben en Theo kijken onze Vlaams-Brabantse politici ernaar uit om u opnieuw massaal te mogen ontmoeten op de Gordel op 3 september. Alle informatie is terug te vinden op www.degordel.be.

6 BARRICADE-KAMER: 7-6

Enkele kabinetten, fracties en de Barricade (*het partijsecretariaat, op de foto*) namen het de voorbije maanden tegen elkaar op in een vriendschappelijke voetbalcompetitie. De meest recente match, die tussen het partijsecretariaat en de Kamerfractie, was daarbij een ware thriller.

Een meedogenloze Kamerfractie domineerde van bij het begin de match. Na twee minuten stond ze 0-2 voor. Maar de Belgische Kamer faalde – waar hebben we dat nog gehoord? – toen de N-VA, aangevoerd vanuit de Barricade, begon te beuken op het systeem. Met een mooie 7-6 op het scorebord werd de derde helft vervolgens ingezet op een terrasje in de zon.

Patrick Nijs is ledenverantwoordelijke voor N-VA Tienen

‘Persoonlijk contact met leden is even belangrijk als ledenaantal’

Wie lid is van N-VA Tienen, krijgt op zijn of haar verjaardag een mooi kaartje met een handgeschreven persoonlijke boodschap. Postzegels hoeft de afdeling nauwelijks te kopen, want ledenverantwoordelijke Patrick Nijs schrijft niet alleen de kaartjes, hij gaat ze ook persoonlijk overhandigen. ‘Hoe meer leden hoe beter, maar het gaat me niet louter om de aantallen. Het persoonlijke contact, dat is wat telt.’

Volgend jaar in oktober zijn het gemeenteraadsverkiezingen. Bij veel afdelingen begint zo stilletjes aan de queeste naar kandidaten. Eerste halte: de ledenlijst, op zoek naar interessante profielen. ‘Eigenlijk is dat een oefening die je permanent moet maken’, zegt Patrick. ‘Als je pas in de aanloop naar de verkiezingen je leden moet leren kennen, ben je niet goed bezig.’

Dus doorkruist Patrick Tienen en deelgemeenten om langs te gaan bij de enkele honderden leden van de afdeling. De verjaardagkaartjes zijn daarbij een handige binnenkomer. ‘Mensen nodigen je uit om even binnen te komen en al gauw zit je aan de koffie over van alles en nog wat te praten. Dat zijn soms verrassende gesprekken. Ik ben geen politieke specialist, maar dat maakt niet veel uit. Zo leer je de mensen kennen: wat is hun professionele achtergrond, hun gezinssituatie, hobby’s. Daarop speel ik in met mijn verjaardagkaartjes.’

Meters en peters

De afdeling gaat nog een stapje verder in het contact met haar leden. Zo is elk bestuurslid meter of peter van een aantal leden. ‘Dat is een concept waarvoor ik zwaar geijverd heb binnen de afdeling’, zegt Patrick. ‘We hebben een groot bestuur. Als elk bestuurslid meter of peter kan zijn voor enkele leden in zijn of haar wijk, wakker je het contact nog meer aan. Dat hoeft niet intens te zijn: een uitnodiging persoonlijk afgeven in plaats van in de bus steken, bijvoorbeeld. Op die manier ben je voor je leden geen onbekend gezicht in een huis-aan-huisblad maar een mens van vlees en bloed.’

‘Een nieuw lid, daar moeten we binnen de drie maanden, maar liefst zelfs binnen de maand langsgaan’, zegt Patrick resoluut. ‘Dat kan de meter of peter zijn ofwel ikzelf. Bij zo’n bezoek merk je al snel of dat mensen zijn met bepaalde ambities, of met een profiel dat interessant kan zijn voor onze werking. Dan probeer je zelf de opening te

maken: of een stap naar het actieve bestuur misschien een optie is? Of zelfs een plaats op de lijst? Het is altijd wat aftasten. Vaak begin ik met de vraag of we een bord in hun tuin mogen plaatsen bij de verkiezingen.’

Oren en ogen openhouden

Het is altijd fijn als mensen spontaan lid worden, maar het blijft ook een permanente inspanning om zelf nieuwe leden te rekruteren, zeker binnen het complexe sociale weefsel van Tienen. ‘Begin bij je eigen familie- en vriendenkring’, geeft Patrick als tip. ‘Zo heb ik zelf een dertigtal leden kunnen aanbrengen. Ook bij je bestaande leden is het nuttig om te kijken of er interessante profielen zitten binnen de familiekring. Voor de rest blijft het een kwestie van de oren te spitsen en de ogen open te houden. Iemand die vaak de gemeenteraad bijwoont? Spreek die eens aan.’

‘Je moet natuurlijk een beetje de aanleg en de durf hebben om mensen aan te spreken’, geeft Patrick toe, ‘maar je zou verbaasd zijn hoeveel mensen positief reageren als je hen vraagt om zich op de een of andere manier te engageren. Al is het maar om een affiche op te hangen. Zoals we zeggen: een nee heb je, een ja kan je krijgen. Maar je moet het wel eerst vragen.’

Organiseer familiedag na verkiezingen

De moeilijkste periode is doorgaans enkele maanden na de verkiezingen,

‘Als je in de aanloop naar de verkiezingen je leden nog moet leren kennen, ben je niet goed bezig’

Patrick gaat actief de baan op:
'Je zou verbaasd zijn hoeveel mensen positief reageren op de vraag om zich te engageren.'

wanneer het elan van de campagne gaan liggen is en het reguliere politieke werk hervat. Kandidaten die niet verkozen werden, durven al wel eens af te haken. 'Dat klopt', zegt Patrick. 'Dat moet je meteen aanpakken. Wat ook de uitslag is van de verkiezingen, organiseer daarna een familiedag om álle betrokkenen te bedanken. Zo toon je dat het niet alleen om de verkiezingscijfers gaat, maar ook om het menselijke aspect. Dat is voor mij zeer belangrijk.'

'Misschien ben ik daar een beetje naïef en idealistisch in, maar dat persoonlijke aspect drijft me wel. Ik zie een lid niet zomaar als een nummer. Het gaat me om de persoon. En als je die persoon het gevoel kan geven dat die nodig en nuttig is, dan voelt die zich ook goed in de groep. Dan is wat extra inzet mij ook niet te veel: taxi spelen voor een mindervalide lid bijvoorbeeld doe ik met plezier.'

Rijmen en dichten

De inspiratie voor de verjaardagkaartjes haalt Patrick overigens niet alleen bij de mensen zelf, maar ook in het geschreven woord. Patrick is namelijk ook dichter. 'Een hobby die ik opnieuw heb opgenomen na vele jaren', zegt hij daarover. Lucia (*Dewolfs, zijn echtgenote en Tiens gemeenteraadsvoorzitter, red.*) heeft me daartoe aangemoedigd.' Ondertussen publiceerde Patrick al enkele dichtbundels. De N-VA-verjaardagkaartjes zijn weliswaar niet in dichtvorm, maar wel om te koesteren. ■

MEER WAARDE

Echt verbonden

Het eerste huwelijk van twee personen van hetzelfde geslacht vond in dit land twintig jaar geleden plaats: op 6 juni 2003, in Kapellen. België werd daarmee – na Nederland – het tweede land ter wereld waar dat mogelijk is. De weg naar de openstelling van het huwelijk is een verhaal over nederlagen en successen, met vooral veel verrassende wendingen. In 1998 kwam er een eerste regeling over wettelijk samenwonen, en in 2003 uiteindelijk ook de openstelling van het huwelijk voor mensen van hetzelfde geslacht.

Paul Borgnis schetst aan de hand van onder meer interviews, tijdsdocumenten en interne verslagen de maatschappelijke en politieke ontwikkelingen die hebben geleid tot de openstelling van het huwelijk. *Echt verbonden* is uitgegeven door Ertsberg en verkrijgbaar in uw lokale of online boekhandel.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Echt verbonden*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Sinds welk jaar kunnen stellen van hetzelfde geslacht kinderen adopteren?' Stuur uw antwoord voor 14 juli naar LEO@n-va.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Heimweeën

'Een boek over hoe belangrijk onze heimat is als houvast, zeker in een steeds veranderende wereld.' Het zijn de woorden van Vlaams minister van Erfgoed Matthias Diependaele over *Heimweeën* van Johan De Vriendt.

De Vriendt onderzoekt wat het is om een geliefde plek te verliezen. In onze geglobaliseerde wereld wordt er verwacht dat je je voortdurend aanpast. Maar veel mensen ervaren heimwee. Het werd Johans levensdoel om van onze leefomgeving weer een plek te maken die ziel en lichaam voedt. In *Heimweeën* reikt De Vriendt via verhalen en beschouwingen een inspirerende visie op mens en omgeving aan. Het boek is een uitgave van Ertsberg.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Heimweeën*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de

vraag: 'Hoe heet de organisatie die waardevolle historische plekken en monumenten in Vlaanderen beheert en restaureert?' Stuur uw antwoord voor 14 juli naar LEO@n-va.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Geweld tegen politie

Een blauw uniform blijkt steeds vaker een magneet voor geweld te zijn. Elk jaar stelt de politie meer dan 8.000 processen-verbaal op voor geweldplegingen tegen hun eigen mensen, om nog te zwijgen over de feiten die niet gemeld worden. Geweld tegen de politie is een hardnekkig maar onderbelicht fenomeen.

In *F*ck you, flik* geven Vincent Houssin en Vincent Gilles van politievakbond VSOA Politie/SLPF Police een gezicht aan enkele van de vele slachtoffers en documenteren ze de fysieke, psychologische en sociale impact van agressie tegen agenten. Hun aangrijpende verhalen getuigen van veerkracht en moed, maar net zo goed van verontwaardiging over het onrecht dat hen is aangedaan en dat vaak onbestraft bleef. Het boek is een niet mis te verstane oproep tot meer respect voor de politie, minder straffeloosheid en concrete acties.

*F*ck you, flik* is uitgegeven door Lannoo en te verkrijgen als paperback en als e-book.

20 x Studio Vlaanderen

Studio Vlaanderen, de tweewekelijkse podcast van de N-VA, heeft zijn eerste politieke jaar achter de kiezen. Maar liefst twintig afleveringen werden ingeblikt tussen september 2022 en juni 2023.

Om de andere dinsdag zet gastheer Joost Houtman samen met zijn gasten in de studio de politieke puntjes op de i. Hete politieke hangijzers, onafhankelijke stemmen en N-VA-mandatarissen die de ruimte krijgen hun ideeën toe te lichten, passeerden de revue. Van de allereerste uitzending met Bert Wollants tot de twintigste met Theo Francken en Paul Van Miert. Met experts zoals Peter Adriaens (in gesprek met Valerie Van Peel), Ivan Van de Cloot (samen met Johan Van Overtveldt) en Stijn Baert (met Steven Vandeput). Kortom, in Studio Vlaanderen hoort u wat u elders niet leest.

Om het politieke jaar in stijl af te sluiten, verrassen we onze luisteraars op 10 juli bovendien met een extra uitzending. Vlaams minister-president Jan Jambon is dan te gast naar aanleiding van de Vlaamse feestdag. Stem snel af op www.studiovlaanderen.be of (her)beluister de afleveringen via uw favoriete podcastspeler.

Het juiste antwoord op de wedstrijd vragen en de winnaars vindt u telkens terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE BEIERS ZO BEIERS ZIJN

De geest van Wildbad

‘De Beiers zijn graag Duitsers, zolang de andere Duitsers maar naar hun pijpen dansen’, klonk het lang in Duitse politieke kringen. De ergste kwelduivels van Helmut Kohl en Angela Merkel waren niet de sociaaldemocraten, liberalen of groenen, maar wel de CSU, de Beierse zusterpartij van hun eigenste CDU. Met uitzondering van de stembusgang van 1950 won die politieke succesmachine sinds 1945 trouwens elke verkiezing.

De Beierse aparte kijk op de zaken gaat al een tijdje terug. De mythische Otto von Bismarck dwong Beieren in 1871 zich aan te sluiten bij het door het protestantse Pruisen gedomineerde Deutsches Reich. Dat was dik tegen de zin van de Beierse nationalist, die een onafhankelijke katholieke staat wilden blijven. Die onafhankelijkheid had Beieren lang kunnen behouden door de rivaliteit tussen Pruisen en Oostenrijk uit te spelen. In het Deutsches Reich kregen de Beiers speciale rechten toegekend. Dat trok hen over de streep. Tot die rechten achteraf weer werden beknot.

Van die boer geen eieren, denken ze in Beieren. De mensenschuwe koning Lodewijk II, die teruggetrokken leefde in zijn sprookjeskasteel Slot Neuschwanstein, werd in 1886 door de regering onbekwaam verklaard. Een dag na zijn afzetting werd zijn levenloze lichaam teruggevonden in de Starnberger See. Dertig jaar later werd ook koning Lodewijk III door een volksofstand onder leiding van de socialist Kurt Eisner afgezet en verjaagd. Die zou een jaar later doodgeschoten worden. Als

wraak riepen de socialisten de Radenrepubliek Beieren uit, waarna de communisten hén afzetten. Op 1 mei 1919 werden ook zij ten val gebracht door de zogenaamde vrijkorpsen. Het rode experiment eindigde en Beieren werd vervolgens een bolwerk van extreemrechtse nationalist en reactionairen. Na de wereldoorlogen trad uiteindelijk de bestuurlijke rust in.

Fier op bier

De Beiers zien zich eerder als een staat binnen de staat. Niet geheel ten onrechte trouwens. Freistaat Bayern is ondanks een relatief bescheiden inwonersaantal van dertien miljoen een van de grootste economieën van Europa. Slechts twintig landen ter wereld hebben een hoger bruto binnenlands product. In de Bayernhymne, in 1835 volgens de regels van de kunst geschreven door Konrad Max Kunz, klinkt: *fest in Eintracht und in Frieden*. Zo bouwen de Beiers aan de haard van hun geluk. Zeker in het voetbal, want daar liggen ze lichtjaren voor. Recordmeester is Bayern München, met een recordaantal van dertig Duitse titels en zes UEFA Champions League-titels de meest succesvolle voetbalploeg in Duitsland. De meest archetypische Duitse voetbalploeg is dus eigenlijk Beiers. Net als de cliché-

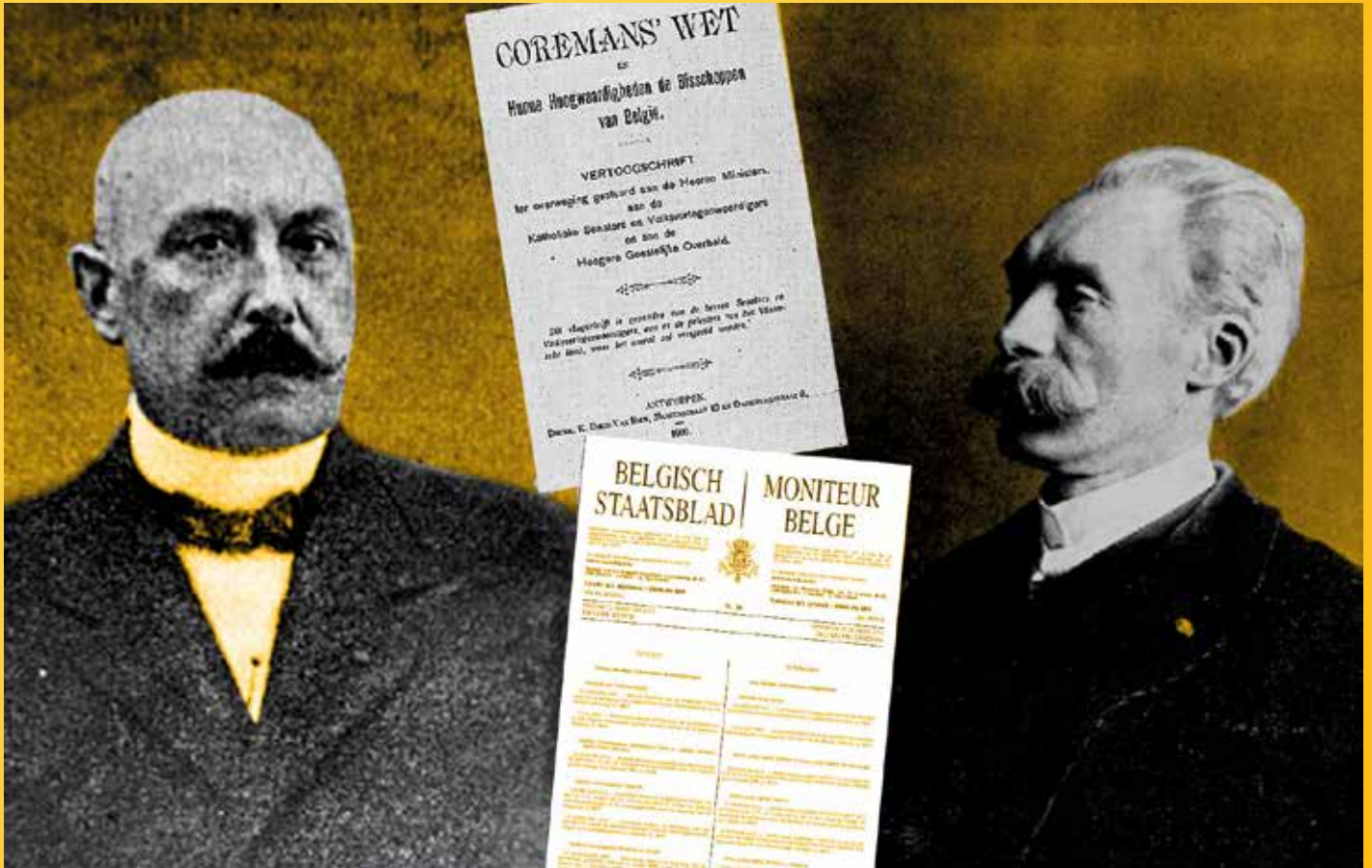
klederdracht, de *Lederhosen* voor mannen en *Dirndl* voor vrouwen, door en door Beiers is. En het Oktoberfest!

De Beiers hebben keus uit vierduizend biermerken en meer dan zeshonderd brouwerijen. Fier op bier zijn de Beiers, en dan vooral op het traditionele *Reinheitsgebot*. Volgens die bierzuiverheidswet uit de 16de eeuw mogen slechts drie ingrediënten in bier verwerkt worden: water, gerst en hop. In 1906 werd dat ook een Duitse wet, tot de EU het in 1987 veroordeelde als onverenigbaar met de Europese regels. De Beiers houden er desondanks toch nog aan. Zo koppig zijn ze wel. Dat koppige verbaast de lezer natuurlijk niet als je weet dat paus emeritus Benedictus XVI een Beier is. Net als, niet te vergeten, Alois Alzheimer. Waarom de Beiers zo Beiers zijn? Joost mag het weten!

**‘FREISTAAT
BAYERN IS EEN
VAN DE GROOTSTE
ECONOMIEËN VAN
EUROPA’**

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij al *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Joost presenteert ook de podcast *Studio Vlaanderen*.

GELIJKHEIDSWET, DE.

125 jaar geleden werd in het Belgische parlement de Gelijkheidswet gestemd, ook gekend als de wet-Coremans-De Vriendt, genoemd naar de twee parlementsleden die het initiatief namen voor de wet. Die zorgde er, na bijna 70 jaar België, eindelijk voor dat wetten en andere officiële akten ook in het Nederlands gepubliceerd werden.

Daarmee werd het Nederlands opnieuw de jure – volgens de wet – een officiële taal in België. Opnieuw, want dat was het natuurlijk ook tijdens het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden. Een stevige doorn in het oog van de Franstalige bourgeoisie, die in 1830 het vuur aan de lont stak van de Belgische revolutie. Sindsdien werd het Nederlands overal gewoerd als officiële taal.

Toenmalig politicus Jules Destrée vond dat de wet – die hij overigens mee stemde – het begin was van een proces van

Symbolische mijlpaal

Vlaamse overheersing. Destrée erkende weliswaar de onderdrukking van de Vlamingen en wees in zijn beruchte brief aan koning Albert I in 1912 op het feit dat België een kunstmatige staat was met twee verschillende volken: 'Sire, er zijn geen Belgen'. Maar zoals bij veel Walen heerste ook bij hem de indruk dat de eenheid van het land onder druk kwam te staan door de steeds luider Vlaamse eisen. 'Les Flamands, ils nous ont pris la Flandre', klonk het.

De vrees leefde namelijk dat Vlaanderen wel eens de eentaligheid voor zijn eigen regio zou eisen. 'De Vlaming zou zich (*in Vlaanderen, red.*) als een meester willen laten gelden, in de naam van gelijkheid zijn plaats opeisen en dat fanatisme laten eindigen in alleenheerschappij.' Stel u dát eens voor.

Overigens: de Grondwet kreeg pas in 1967 een officiële rechtsgeldige Nederlandstalige versie.